

KORRONTEAREN KONTRA IGERI EGIN

Posted on 15/06/2010 by Naider

Duela hilabete batzuk, nazioarteko erakundeek eskuzabaltasuna gomendatu zuten herrialdeei krisiari aurre egiteko eta atzeralditik irteteko suspertze-politiketan, eta ia ziur, Estatu Batuek eta, neurri txikiagoan, Europak politika fiskal eta monetario hedagarriak ezartzeko duten abiadura dira krisia handi batean endekatu ez izanaren kausa. 1930eko hamarkadako bezalako depresioa.

Orain, zuloa oraindik atera ez denean eta finantza krisia inoiz baino presenteago dagoenean, mahaiak buelta eman dira eta alde guztietatik etortzen zaizkigun gomendioak gerrikoak estutu eta gastu publikoa murriztea zernahi dela ere, hitzemanarekin. horrek hazkunde ekonomikoa sortuko duela.

Bada, jakin ezazue ez nagoela ados eta sinetsita nagoela politika murriztaileek, orain lanpostuak sortzen hasi ez direnez, ekonomia gehiago apalduko dutela eta gure susperraldi lotsatiak behera egingo duela. Espainian behintzat, dugun panorama, sektore pribatuak bizi dituen zailtasunei sektore publikoarenak gehitzen badiogu, iluna izan daiteke. Inbertsio publikoen murrizketak, funtzionarioen eta pentsiodunen soldata jaisteak, etab. berehala eta automatikoki hazkunde txikiagoa eta enplegu gutxiago ekarriko dute. Hala ez bada, galdetu AVE eraikitzen ari diren enpresei, dagoeneko beren berregituraketa planak artikulatuko dituztenak, eskariaren jaitsierari aurre egiteko.

Sentsazioa daukat Europan berehala urduri jarri garela eta geure inertzia politikoak, kontsolidazio fiskaleko politikekara ohituta, drama zoro eta gero eta handiagoa batera eramaten gaituela, geure buruari ezarri dizkiogun arau batzuk birplanteatzea besterik gabe lasaitu genitzakeena. BPGarekiko % 3ko defizitaren totemaz ari naiz, zeinaren buruan galdetzen dudana ea benetan oinarritzko oinarriarik duen ala hautatua izan den, kasualitatez kontu publikoetarako erreferentzia gisa, eta % 6, 8 edo 10 hautatu zitekeen. Gauza bera esan liteke % 60ko muga ezarri diogun zor ordaintzearen ehunekoari buruz eta inork ez du oso argi zergatik.

Europa, gainera, dudarik gabe erakusten ari da aurretik nahiko argi zeuden bere lotsa guztiak, baina krisiarekin agerikoak zirenak. Eperra zorabiatu eta merkatuen espekulazioa elikatzen ari den Greziarekiko Europako ekintzaren eskandalua da hausnartu behar gaituen adibidea. Imajinatzen al duzu amerikarrek Texasekin berdin egingo luketela? Ez zait burutik pasatzen ere.

Gero eta argiago dago diru-politika komunak ezer gutxi balio duela, baldin eta daukaguna baino askoz ere harmonizatuagoko politika fiskal batean adosten ez badugu eta, nire ustez, argi eta garbi hedakorra izan beharko lukeen irteera erabakigarrian aktibatzen. krisian eta Europak behar dituen erreforma garrantzitsuak azkar ezartzea: I+G+B-ari bultzada irmoa, klima-aldaketaren aurkako borroka, lan-merkatuen malgutasun handiagoa, finantza-merkatuen erreforma eta gure ongizate-sistema osoa berrasmatea. Horrek guztiak ez du inbertsio publiko gutxiago behar, ez bada askoz gehiago eta ausardia eta irudimen dosi handiz zuzendua.

Ez dut gaitzesle izan nahi, baina beldur naiz europarrek ez ote garen gai koerantzukizun fiskala bermatzen duten erakunde komunak sortzeko eta Batasun Fiskalaren esparru askoz aurreratuagoa ezartzeko urratsak ematen direla, zeina izan ginen Diru Batasuna. hain harro hazten ginenean, bere egunak zenbatuta daude.

Nire ustez, agertoki honetarako zubia sendotu beharko litzateke, Europako Banku Zentralaren baliabideak eskuratzearekin batera, herrialdeen zorra diru-politika ez-konbentzionalen bidez birfinantzatzeaz arduratuko den erakunde baten sorrerarekin (diru gehiago zirkulazioan jartzeaz.)) banku pribatuak hondamenditik salbatzeko egin den bezala. Ez dut uste une honetan inflazioaz kezkatu behar dugunik, eta, nolana ere, eta egoerak kontuan hartuta, Europarentzat gaitz txikiagoa izango litzateke.

Horrek esan nahi du Espainiak ez duela premiazkoa egiturazko aldaketa garrantzitsuei aurre egin behar? Noski baietz, baina hau beste baterako utziko dut.

There are no comments yet.